

บริเวณและอาคารสถานที่ของโรงเรียนปทุมคงคา

โรงเรียนปทุมคงคาก่อตั้งขึ้นมา ๑๑๐ ปี เมื่อแรกเริ่มได้ตั้งอยู่ที่วัดปทุมคงคา เป็นเวลานาน ๖๓ ปีเศษจึงย้ายมาอยู่สถานที่ปัจจุบันเมื่อ ๔๐ ปีเศษมาแล้ว บรรดาอาคารต่างๆ ของโรงเรียนเดิมเปลี่ยนแปลงไปมาก แม้กระทั่งบริเวณโรงเรียนเดิมก็แทบจะไม่เหลือเค้าโครงให้เห็น ทั้งนี้เนื่องมาจากมีการสร้างตึกและตัดถนนเพิ่มขึ้นมากมาย ทำให้สภาพต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะผู้เขียนเขียนจากการอ่านหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมิได้เคยเห็นโรงเรียนปทุมคงคามาก่อนเลย

อาคารแห่งแรกของโรงเรียนปทุมคงคาจริงๆ นั้น จะถือเอาอาคารใดแน่นอนนั้นเป็นเรื่องยาก ตามประวัติซึ่งได้รับทราบกันต่อมาว่า โรงเรียนปทุมคงคาเริ่มขึ้นที่วัดปทุมคงคา โดยพระครูใบฎีกาเหลียนได้จัดสอนเด็กๆ ที่กุฏิของท่าน แต่อาจารย์เอิบสิน สาหร่ายทอง อดีตผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคาได้เขียนไว้ในหนังสือ “ปทุมคงคารำลึก ๒๕๒๑ – ๒๕๒๒” เรื่องรำลึกถึงปทุมคงคาตอนหนึ่ง ดังนี้ “เราเริ่มมีการทำบุญในวันคล้ายวันเกิดโรงเรียนตามคำสั่งทางราชการ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๕๓ เราทำบุญพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ ถวายภัตตาหารเพล ๑๖ องค์ รุ่งขึ้นโรงเรียนก็ปิด ในปีนั้นมีพระผู้ใหญ่องค์หนึ่งมาจากไชยมาพักที่วัดปทุมคงคา คิณคารพและรู้จักท่านมาตั้งแต่คิณยังเด็กจึงกราบเรียนถามประวัติโรงเรียน ท่านเล่าว่าเดิมท่านใบฎีกาเหลียน (เจ้าคุณสีมานนท์) ท่านบวชอยู่วัดปทุมคงคา อยู่กุฏิท่านเจ้าปรากรมณี ขออนุญาตสอน ก.ข. ให้ศิษย์พระในวัด สอนที่หอสวดมนต์ แรกๆ มี ๔ – ๕ คน แล้วมากขึ้นๆ มีพระมาช่วยท่าน ชาวบ้านที่ทำบุญก็นำลูกหลานมาฝาก จนมีแน่นไปหมด จึงได้ขออนุญาตกระทรวงธรรมการเปิดเป็นโรงเรียนวัด เรียนไม่เสียเงิน มีพระสอนก็ไม่ได้เงิน หอสวดมนต์แคบไปจึงย้ายไปสอนที่ตึกสมเด็จ กระทรวงอนุญาตให้เป็นโรงเรียนวัดชื่อโรงเรียนปทุมคงคา สอนกันอยู่ ๒ ปี นักเรียนอ่านออกเขียนได้ ทำเลขได้ จะต้องจัดเป็นชั้นเรียน กระทรวงธรรมการจึงเปิดเป็นโรงเรียนรัฐบาล เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๕๕”

แต่ตามประวัติและหลักฐานที่ปรากฏแน่นอนคือ ต่อมาได้ย้ายนักเรียนไปสอนที่ “เรือนท่านพร” เรือนท่านพรเป็นเรือนไม้สัก ๒ ชั้นซึ่งทายาทของท่านพรเศรษฐีตลาดน้อยสร้างขึ้นจัดงานฌาปนกิจศพท่านพร เมื่อเสร็จงานแล้วได้อุทิศให้เป็นโรงเรียน เรือนไม้หลังนี้ตามประวัติเมื่อ พ.ศ.๒๔๔๔ และต่อมาได้รื้อเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๖

นอกจากเรือนท่านพรแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ นั้น พระครูกัลยาณคุณ (โชติ) เจ้าอาวาสซึ่งเป็นผู้อุปการะโรงเรียนได้ยกตึกสมเด็จพระพุฒาจารย์ (ศรี) ให้เป็นโรงเรียน และยังใช้เงินธรณีสงฆ์สร้างตึกเรียน ๒ ชั้น ๖ ห้องเรียน ให้โรงเรียนอีกด้วย ขณะนั้นโรงเรียนมีที่ว่างอยู่ทางด้านทิศตะวันออกไปถึงโรงภาพยนตร์โอเดียน ใช้เป็นที่เล่นฟุตบอล

ปี พ.ศ. ๒๔๖๐ โรงเรียนปทุมคงคามีอาคารอยู่ ๓ หลัง ดร.พร ศรีจามร นักเรียนเก่าปทุมคงคา อดีตปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้เขียนไว้ในหนังสืออนุสรณ์ครบรอบ ๖๐ ปี โรงเรียนปทุมคงคาเรื่อง หวนรำลึกถึงความหลัง ตอนหนึ่ง ดังนี้

“ข้าพเจ้าเรียนอยู่ที่โรงเรียนประถมที่วัดเกาะนี้ได้หนึ่งปีก็สอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จึงมาเข้าเรียนที่ตัวเรียนโรงเรียนใหญ่คือที่วัดปทุมคงคา ในสมัยนั้นมีอาคารเรียนอยู่เพียง ๓ หลังคือหลังไม้ ๒ ชั้นติดกับคานต่อเรือของจีน อาคารหลังนี้ทั้งชั้นล่างและชั้นบนในตอนแรกแบ่งเป็นห้องเรียนชั้นละ ๔ ห้อง เป็นห้องเรียนชั้นมัธยมตอนต้น ต่อมาชั้นล่างเลิกใช้เป็นห้องเรียนเปิดโล่งทำเป็นห้องประชุมทุกวันเสาร์เราต่างเดินแถวเข้าห้องประชุมนี้สวดมนต์และฟังคุณครูให้ออวาท

.....อาคารเรียนหลังต่อมาได้ถูกรื้อเสียแล้วได้กล่าวแล้วว่า อาคารเรียนหลังนี้อยู่ติดกับคานต่อเรือของจีน ฉะนั้นในระหว่างเรียนเราจึงได้ยินเสียงตึกๆ ๆ ๆ ของการต่อหมันเรือเป็นแบคราวด์ของการสอนของคุณครู และบางทีก็ยังสามารถได้เพลงแห่งเรือของชาวจีนที่กว้านเอาเรือขึ้นบนคานด้วย อาคารหลังที่สองซึ่งเป็นอาคารหลังใหญ่ที่สุดของโรงเรียนเป็นตึกตั้งขนานกับคลองวัดปทุมคงคา เป็นตึก ๒ ชั้นยาว ทำให้เป็นห้องเรียนทั้งชั้นบนชั้นล่าง ส่วนระดับมัธยมตอนกลางและตอนปลายเวลานั้นมีสอนถึงชั้นมัธยมปีที่ ๘ ระหว่าง ตัวตึกกับคลอง

ก็มีลานกว้างโขอยู่ ลานนี้ใช้เป็นที่พ่อค้าแม่ขายมาขายอาหารเวลาเช้าก่อนเข้าเรียน และเวลากลางวัน ตอนพักเรียน และใช้เป็นที่หัดแถวและที่สำหรับพวกเรานักเรียนวิ่งเล่นกันด้วย แต่ตอนริมน้ำบางที่ ก็มักจะมีคนจินเอาปลาเค็มมาตาก ส่งกลิ่นที่หอมบ้างเหม็นบ้างอบอวลเข้าไปยังห้องเรียน เล่นเอา อาจารย์ฝรั่งทนไม่ไหว จึงมีหลายครั้งที่อาจารย์ใหญ่ซึ่งเป็นฝรั่งต้องลงไปเอ็ดตะโรไล่ตะเพิดพวก จินเหล่านี้ให้ขนสินค้าของเขาไป แต่แล้วไม่ซ้าก็ออกมาอีก และต้องไล่กันอีก เป็นอยู่อย่างนี้เรื่อยอาคารหลังที่ ๓ ก็เป็นตึก ๒ ชั้น แต่สั้นกว่าหลังที่ ๒ มาก ชั้นบนเป็นห้องที่ทำงานของอาจารย์ ผู้ปกครองและอาจารย์ใหญ่ และเป็นห้องพักครูอื่นๆ ด้วย ส่วนชั้นล่างส่วนนั้นเดิมที่ใช้เรียนเป็น ห้องวิทยาศาสตร์.....”

พ.ศ. ๒๔๗๒ หลวงเทียนประสิทธิ์สาร (มงคล เทียนประสิทธิ์) นักเรียนเก่าได้สร้างตึก ให้โรงเรียนเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บิดาผู้วายชนม์ (นายจิ้น เทียนประสิทธิ์) จึงให้ชื่อตึกนี้ว่า “ตึก เทียนประสิทธิ์”

นอกจากอาคารเรียนต่าง ๆ ของโรงเรียนที่มีอยู่ในยุคนั้น ควรกล่าวถึงบริเวณโรงเรียนปทุม คงคาบ้างดังกล่าวนั้นว่า ในระยะแรกนั้นโรงเรียนปทุมคงคามีส้วมที่ว่างสำหรับฟุตบอลอยู่ทางด้าน ทิศตะวันออก และใช้เป็นที่หัดแถวลูกเสือ ฝึกซ้อมกีฬาต่างอื่นๆ ดร.พร ศรีจามร เขียนไว้ใน หนังสืออนุสรณ์ครบรอบ ๖๐ ปี โรงเรียนปทุมคงคา เรื่อง “หวนรำลึกถึงความหลัง” อีกตอนหนึ่ง ดังนี้

“นอกจากอาคารเรียนทั้งสามหลังนี้แล้ว ก็มีอีกส่วนหนึ่งที่พวกเราในสมัยนั้นจะลืมเสีย ไม่ได้ นั่นก็คือสนามฟุตบอล ซึ่งตั้งอยู่หลังอาคารเรียนหลังที่สาม แต่สนามฟุตบอลนี้จะใหญ่โตแค่ไหนแน่ก็ไม่รู้ ตามความทรงจำของข้าพเจ้า เมื่อยังเป็นเด็กนั้นเห็นว่าใหญ่โตมากพอๆ สนามนี้ นอกจากจะใช้เป็นสนามฝึกหัดฟุตบอล แล้วก็ยังใช้เป็นที่จับหาจิ้งหรีดของพวกเรา และเป็นที่เดิน เล่นหรือเล่นตีจับ โปลิตจับขโมย ฯลฯการเล่นฟุตบอลหรือเล่นอะไรต่ออะไรใน สนามนี้ดูออกจะเป็นการเสี่ยงกันอยู่ไม่ใช่น้อย เพราะนอกจากจะมีหลุมมีบ่อหญ้าขึ้นอยู่รกจนสูง

มองไม่เห็นแล้ว เวลาจะล้มก็ต้องเลือกหาที่ล้มให้ดี เพราะสนามนี้เต็มไปด้วยมูลสุกรที่ถ่ายเอาไว้ไม่เลือกที่ จนคนทั่วไปเขานามสนามนี้ว่า “สนามขี้หมู” แต่นั่นแหละท่านทั้งหลายทุกๆ ที่เป็นสนามขี้หมูอย่างนี้ก็ยิ่งนับว่าดีกว่าไม่มีสนามของเราเองเสียเลย.....

นอกจากอาคารเรียนและสนามที่กล่าวแล้ว สถานที่ที่ผูกพันกับชีวิตการเป็นลูกปทุมของเราในสมัยนั้นก็มีอยู่อีก ๒ แห่ง คือ คลองวัดสำเพ็ง ที่ไหลผ่านหน้าอาคารหลัง ๑ ของเราเวลาน้ำลงคลองก็ไม่แห้งเลยทีเดียวแต่น้ำมีสีดำไม่น่าดู พอน้ำขึ้นมีน้ำเต็มคลอง ตอนหน้าโรงเรียนหลังไม้ (อาคาร ๑) มีต้นไทรใหญ่เอนทอดลำต้นขวางคลองอยู่ แต่อยู่สูงพอที่เรือจะลอดผ่านไปมาได้สะดวก เวลาน้ำขึ้นเต็มคลองถ้าประจวบกับเวลาโรงเรียนเลิกในตอนบ่าย พวกเราจำนวนไม่น้อยก็พากันหาความสำราญโดยการปีนป่ายขึ้นไปบนต้นไทรนี้แล้วโคกลงไปในคลอง สนุกพิลึก ไม่ต้องกังวลถึงเรื่องเสื่อกับกางเกงอาบน้ำอย่างสมัยนี้”

นายแพทย์ประดิษฐ์ ต้นสุรัต ศิษย์เก่าปทุมคงคา ได้เขียนไว้ในหนังสืออนุสรณ์ครบรอบ ๖๐ ปี โรงเรียนปทุมคงคา ตอนหนึ่ง ดังนี้

“พ.ศ. ๒๔๖๔ ผู้เขียนสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ได้ ต้องอำลาจากวัดสัมพันธวงศ์ไปวัดปทุมคงคาเพื่อเข้าเรียนมัธยมปีที่ ๑.....ณ ที่มีตึกเรียน ๑ หลัง มีสนามฟุตบอลหรือสนามขี้หมู เพราะมีหมูอาศัยอยู่ในวัดหลายตัวพากันเข้ามาหากินในสนามทุกวัน.....”

ทำให้เราทราบว่า ระยะเวลาแรกโรงเรียนมัธยมวัดปทุมคงคามีอาคารเรียน ๓ แห่ง และมีสนามฟุตบอลที่เรียกว่า สนามขี้หมู สภาพของโรงเรียนปทุมคงคา ทั้งอาคารและบริเวณโรงเรียนเป็นอย่างไรนั้น อาจารย์เอิบสิน สาหรัยทอง อดีตผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคา เขียนไว้ในหนังสือปทุมคงคารำลึก ๒๕๒๑ - ๒๕๒๒ เรื่อง “รำลึกถึงปทุมคงคา” ตอนหนึ่งดังนี้

“ดิฉันเริ่มเข้าเกี่ยวข้องกับโรงเรียนปทุมคงคามือ พ.ศ. ๒๔๕๐ โดยแท้จริงแล้วดิฉันเกี่ยวข้องกับวัดปทุมคงคามานับแต่เด็ก ๆ ญาติผู้ใหญ่ทำบุญเป็นประจำที่วัดปทุม ลุง พ่อ พี่ น้องที่เป็น

ชาย เรียนที่โรงเรียนวัดปทุมคงคา ดิฉันมีญาติอยู่ที่หลังโรงเรียนวัดปทุมคงคาท่านจะรับไปเลี้ยง ดิฉันเคยขึ้นไปวังบนกุฏิวัด ในโบสถ์พระทุกองค์ (ในสมัยนั้น) ดิฉันรู้จัก จึงเห็นเด็กเรียน โรงเรียน วัดปทุมคงคาสัณัณมีตึกยาวทาสีเหลือง (ไม่มีหน้าต่าง) ตึกสมเด็จพระเจด็จสมเด็จพระเจด็จ ขอบถนนมีต้นไม้ ปลูกเป็นแถว เวลากลางวัน มีตึกมาก หลังตึกสมเด็จพระเจด็จมีศาลาซึ่งไม่มีฝาหนึ่งหลัง เวลา มี งานศพ เขาจะสร้างเมรุเผาตรงนี้มีมีการแสดงให้ดู นักเรียนปทุมคงคาใช้เป็นสนามฟุตบอล เรียกกันว่า สนามขี้หมู เพราะใต้ถุนกุฎีมีหมูมาก ตะวันตกจนตึกสมเด็จพระเจด็จ ทิศเหนือจรดกุฎีพระมีหอรบขัง ผู้ใหญ่เขาบอกว่าผีคู่ไม่ให้ไปเล่น (เพราะและมีหมูมาก) ทิศใต้จดถนนเชียงกง (บริเวณตึก ถนน โอเดียนเป็นบริเวณลาน) มีบ้านเรือนไม้อยู่ริมถนน ทิศตะวันออกมีคลอง เรียกคลองวัดสามจีน ผ่านไปลงคลองผดุงกรุงเกษมผ่านหลังโรงเรียนหมูหลังตลาดหัวตำโพง ตรงหน้าโอเดียนเดี๋ยวนี้”

พ.ศ. ๒๔๘๒ มีอาคารเพิ่มเติมอีก ๑ หลัง คือ อาคารสโมสรสมาคมปทุมคงคาเป็นอาคาร ไม้ชั้นเดียวอยู่สนามด้านหลังอาคารเรียน ครูศิริ อ่อนศรี อดีตอาจารย์ฝ่ายปกครอง บรรยายไว้ใน หนังสือสมาคมปทุมคงคางานรื่นเริงประจำปี ๒๔๘๖ ในประวัติของสมาคมปทุมคงคาตอนหนึ่ง ดังนี้

“การวัดที่ขุดหลุมลงเสา เริ่มในราวเดือนตุลาคม ๒๔๗๘ ฝ่ายเก็บเงินก็เก็บไป ฝ่ายคุมงาน ก็คุมไปก่อสร้างได้ประมาณ ๓ เดือน อุปสรรคสำคัญก็เกิดขึ้น คือ ขาดเงินไม่พอจะใช้จ่าย การ เก็บเงินก็อดเต็มทน เสาที่ลงแล้ว หลังคาก็ขึ้นฝาตีไว้ได้ไม่ถึงครึ่ง ประตูหน้าต่างก็ไม่มี ลูกกรงไม้ มี บันไดไม่มี ค้ำค้ำแรง ค้ำค้ำไม้ ตกลงสุดท้ายต้องพักงานไว้แค่นั้นเอง เงินที่เก็บต่อมาก็ต้องใช้ หนี้เขาก่อน มีค่าไม้ ค่าแรง ค่าตะปู ฯลฯ อาคารสโมสรถูกทิ้งให้เป็นโรงร้างมาถึง ๓ ปี”

อาคารสโมสรได้จัดสร้างสำเร็จเป็นรูปรางมีฝา ประตูหน้าต่าง ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ โรงเรียนได้อาศัยตัวอาคารสโมสรเป็นสถานที่จัดงานเลี้ยงฉลองชัยชนะเมื่อได้ด้วยกรีธา ในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ และงานอื่นๆ แม้กระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ได้อาศัยเป็นห้องเรียน

ปี พ.ศ.๒๕๕๖ โรงเรียนรื้อเรือนท่านพรออก กระทรวงศึกษาธิการให้งบประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อสร้างและต่อเติมอาคาร

ปี พ.ศ.๒๕๐๒ ได้รับงบประมาณจัดสร้างอาคารไม้ ๒ ชั้น หนึ่งหลัง ชั้นบนมี ๒ ห้องเรียน ชั้นล่างเพนุชี่เมนต์ในราคา ๑๒๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นบาทถ้วน) แต่การก่อสร้างใช้เงินบำรุงการศึกษาเพิ่มเติมอีก ๒๖,๔๗๐ บาท และต้องจ่ายเงินบำรุงการศึกษาอีก ๗,๕๐๐ บาท สำหรับรื้อถอนและสร้างบ้านนักรการภารโรงใหม่ สร้างส้วมถาวร ๑๐ ที่นั่ง ในราคา ๕๖,๔๗๐ บาท

ก่อน พ.ศ. ๒๕๐๓ โรงเรียนมีที่ดิน ๒ ไร่ ๓ งาน ๒๒ ตารางวา ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๓ กรมวิสามัญศึกษาได้อนุญาตให้สร้างวัดสร้างตึกในที่ที่จะจัดสร้างโรงเรียน จึงคงเหลือที่ของโรงเรียนเพียง ๒ ไร่ ๑ งาน ๘๐ ตารางวา ทั้งต้องรื้ออาคารสโมสรสมาคมนักเรียนปทุมคงคาออก สมาคมได้รับเงินชดเชย ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาท)

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๓ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ม.ล. ปิ่น มาลากุล) ได้ไปทอดกฐินพระราชทาน ณ. วัดปทุมคงคา หลังจากถวายกฐินแล้ว ได้แวะเวียนเยี่ยมโรงเรียนได้บันทึกไว้ในสมุดหมายเหตุรายวัน เล่มที่ ๕ มีใจความว่า

.....ทางโรงเรียนคับแคบมาก และมีความลำบากอย่างยิ่ง เพราะมีทางสาธารณะผ่าน ปิดประตูก็ไม่ได้

บันทึกสำคัญนี้ เป็นเหตุให้โรงเรียนปทุมคงคาได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนใหม่ ในบริเวณที่ดินของกระทรวงศึกษาธิการ ณ. บ้านกล้วย ตำบลพระโขนง อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ในพื้นที่ประมาณ ๑๘ ไร่

พ.ศ. ๒๕๐๖ โรงเรียนได้รับเงินงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบการ และปรับปรุงบริเวณในสถานที่ใหม่ ดังนี้

๑. อาคารเรียนในราคา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านเก้าแสนบาทถ้วน) โดยใช้งบประมาณ ๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท และเงินบำรุงการศึกษาโรงเรียน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นอาคารเรียนตึก ๓ ชั้น กว้าง ๕.๕๐ เป็นผู้ออกสร้าง และได้สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๐๗

๒. โรงอาหารในราคา ๒๔๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสี่หมื่นบาทถ้วน) โดยใช้งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และเงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน ๔๐๐ บาท (สี่หมื่นบาท) เป็นอาคารชั้นเดียวยาว ๔๐ เมตร และได้สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗

๓. บ้านพักภารโรง ๑ หลัง ในราคา ๓๐,๐๐๐ บาท โดยใช้งบประมาณ เป็นอาคารเรียนไม้ชั้นเดียวแบบบังกาโล อยู่ได้ ๒ ครอบครั้ว กว้าง ๗ เมตร ลึก ๑๐ เมตร สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖

๔. ส้วมนักเรียน ๒ หลัง ในราคา ๓๐,๐๐๐ บาท โดยใช้งบประมาณ เป็นอาคารเรียนไม้ชั้นเดียวแบบบังกาโล อยู่ได้ ๒ ครอบครั้ว กว้าง ๗ เมตร ลึก ๑๐ เมตร สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖

๕. ถนนหินลูกรัง ในราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยใช้งบประมาณ ถนนขนาดกว้าง ๕.๗๐ เมตร ด้วยหินลูกรังระยะยาว ๓๑๐ เมตร สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๐๖

พ.ศ. ๒๕๐๗ โรงเรียนได้รับเงินงบประมาณจัดสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบ และปรับปรุงบริเวณดังนี้

๑. อาคารเรียนในราคา ๑,๐๕๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าหมื่นห้าพันบาทถ้วน) โดยใช้งบประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท และเงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน ๑๕๕,๐๐๐ บาท สร้างเป็นอาคารตึก ๓ ชั้น ขนาดกว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๔๕.๕๐ เมตร สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๐๗

โรงเรียนได้รื้อย้ายอาคารไม้จากวัดปทุมคงคา มาปลูกสร้างเป็นเรือนไม้อีก ๑ หลัง โดยทางวัดปทุมคงคาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการรื้อย้ายให้ (ปัจจุบันนี้เรียกเรือนสี่ฟ้า)

โรงเรียนได้ย้ายนักเรียนจากโรงเรียนเก่าในวัดปทุมคงคา มาเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่เลขที่ ๕๒๐ ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๑๑ โรงเรียนได้รับงบประมาณก่อสร้างเพิ่มเติม ดังนี้

จัดสร้างห้องปฏิบัติการเคมี โดยปรับปรุงห้องเรียน ตึก ๑ และตึก ๒ ขนาด ๔๘ คูณ ๕๕ เมตร ใช้เงินบำรุงการศึกษา ๖๖,๔๐๐ บาท เสร็จเรียบร้อยเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๑๑

สร้างสนามบาสเก็ตบอลคอนกรีต ขนาด ๒๖ คูณ ๒๘ เมตร ใช้เงินบำรุงการศึกษา ๔๓,๐๐๐ บาท สร้างเสร็จเรียบร้อยเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑

ปรับปรุงพื้นที่บริเวณโรงเรียนระหว่างอาคารเรียนตึก ๑ และตึก ๒ ขนาด ๔๘ คูณ ๕๕ เมตร ใช้เงินบำรุงการศึกษา ๕๕,๐๐๐ บาท สร้างเสร็จเรียบร้อยเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๑๑

อาคารเรียนขนาด ๕.๕๐ เมตร คูณ ๖๓ เมตร จำนวน ๑๘ ห้องเรียน ใช้เงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ เงิน ๑,๔๕๒,๐๐๐.๐๐ บาท สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๑

สร้างส้วมนักเรียน ใช้เงินที่เหลือจากก่อสร้าง อาคารเรียนขนาด ๔ คูณ ๑๔.๔๐ เมตร จำนวน ๑๒ ที่ ใช้เงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ เงิน ๕๔,๐๐๐.๐๐ บาท สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๑๒

โรงฝึกงาน ใช้เงินเหลือจากค่าก่อสร้างอาคารเรียนพื้นที่คอนกรีต ขนาด ๑๐ คูณ ๒๔.๕๐ เมตร ใช้เงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นเงิน ๒๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๑๒

พ.ศ. ๒๕๑๔ ปรับปรุงห้องสมุดใช้เงินบำรุงการศึกษา ๘๐,๐๐๐.๐๐ บาท ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ศศิวงศ์ ปิงตระกุล ศึกษาพิเศษกึ่งฝ่ายห้องสมุด กรมวิสามัญศึกษา การปรับปรุงเสร็จเรียบร้อยตามกำลังเงินเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๑๔

พ.ศ. ๒๕๑๕ สร้างอาคารเรียนชั่วคราว ๑ หลัง มี ๒ ห้องเรียน ใช้เป็นเงินบำรุงการศึกษา ๑๔,๐๐๐.๐๐ บาท อาคารเรียนกว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๒๗ เมตร ๘ ห้องเรียน พื้นชั้นล่างเป็นคอนกรีตพื้นชั้น ๒,๓,๔ เป็นไม้เนื้อแข็ง เสาคอนกรีต ฝาผนังก่ออิฐฉาบปูน หลังคากระเบื้องลอนคู่

พ.ศ. ๒๕๑๗ โรงเรียนได้งบประมาณก่อสร้างโรงอาหารเป็นจำนวนเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ลักษณะอาคารสี่เหลี่ยมพื้นผ้า ขนาดกว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๑๔ เมตร ชั้นเดียว เสาและคอนกรีตเสริมเหล็ก ฝ้าลาด ตาข่าย หลังคาคอนกรีต

นอกจากนั้นในปียังรับงบประมาณสร้างโรงฝึกงานอีก ๑ หลัง เป็นจำนวนเงิน ๒๔๐,๐๐๐ บาท เป็นอาคารชั้นเดียว กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๕.๕๐ เมตร พื้นคอนกรีต ฝาก่ออิฐฉาบปูน หลังคากระเบื้องใช้เป็นห้องเรียนศิลปปฏิบัติได้ ๒ ห้อง นับเป็นโรงฝึกงานห้องที่ ๒

พ.ศ. ๒๕๑๘ โรงเรียนได้รับงบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท สร้างอาคารเรียน ๔ ชั้น กว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๗๒ เมตร จำนวน ๑๖ ห้องเรียน ฝาคอนกรีต พื้นชั้นล่างเป็นคอนกรีต พื้นชั้น ๒,๓,๔ เป็นไม้เนื้อแข็ง หลังคากระเบื้องลอนคู่ (เป็นอาคารที่สร้างต่อจาก พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งเป็นอาคารเรียนที่ ๔)

นอกจากนั้นในปีนี้ได้รับงบประมาณสร้างรั้วโรงเรียน เป็นเงิน ๔๕๕,๖๕๐ บาท สร้างรั้วเสาคอนกรีตเสริมเหล็ก ก่อด้วยอิฐบล็อก ยาว ๕๐๐ เมตร

พ.ศ. ๒๕๒๑ โรงเรียนได้รับงบประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท สร้างอาคารเรียนชั่วคราว ขนาดกว้าง ๗ เมตร ยาว ๕๔ เมตร เป็นห้องเรียนชั่วคราว ๖ ห้องเรียน

พ.ศ. ๒๕๒๕ โรงเรียนได้รับงบประมาณ ๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท สร้างอาคารเรียน ๒๔ ห้อง เป็นอาคารชั้น กว้าง ๘.๔๐ เมตร ยาว ๗๒ เมตร เสาคอนกรีต ฝัก่ออิฐฉาบปูน พื้นคอนกรีต หลังคากระเบื้อง ชั้นล่างปล่อยโล่ง ซึ่งเป็นอาคารเรียนที่ ๕ สร้างโดยบริษัท ธ.เชียวเชิงชล จำกัด

พ.ศ. ๒๕๒๖ โรงเรียนได้รับงบประมาณ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สร้างบ้านพักภารโรง เป็นแฟลต ๒ ชั้น ขนาดกว้าง ๘.๗๖ เมตร ยาว ๓๐ เมตร แบ่งได้ ๑๒ ห้อง เป็นอาคารสี่เหลี่ยม โครงสร้าง คสล. เสาคอนกรีตเสริมเหล็ก ฝัก่ออิฐบล็อก พื้นคอนกรีต สร้างโดยบริษัท บี บอย เบลล์ จำกัด

เมื่อย้ายโรงเรียนจากวัดปทุมคงคามายู่ที่ปัจจุบัน สภาพโรงเรียนมีอาคาร ๑ และโรงอาหาร อาคาร ๒ ที่กำลังก่อสร้างยังไม่เสร็จ ทางเข้าเป็นคอนกรีตจากถนนสุขุมวิทเข้าห้องฟ้าจำลอง ส่วน ทางเข้าโรงเรียนยังไม่มีถนนใดๆ ถัดจากห้องฟ้าจำลองเป็นที่ว่างมีหญ้าขึ้นเต็ม ทางด้านสนามกีฬา และอาคาร ๔ นั้น ก็เป็นลักษณะของท้องนา เป็นป่าไม้เตี้ย ๆ มีโสนขึ้นเต็มไปหมด ด้านหลัง อาคาร ๑ มีบ่อน้ำเป็นบริเวณกว้าง อาจารย์สกล สิงห์ไพศาล อาจารย์ใหญ่สมัยนั้น